

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 1240/2015
21.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца Д.Ђ. из Ј., чији је пуномоћник С.С., адвокат из Н., против туженог Н.-е. а.д. Б., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3544/14 од 26.03.2015. године, у седници одржаној 21.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3544/14 од 26.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 18/14 од 18.06.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог као незаконито број 45/115 од 21.04.2011. године на основу кога је тужиоцу престао радни однос и да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3544/14 од 26.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог по основу уговора о раду од 01.05.2010. године на радном месту возача у погону путнички саобраћај. Решењем туженог од 21.04.2011. године тужиоцу је

отказан уговор о раду због повреде радног односа и непоштовања радне дисциплине. На терет му је стављено да је 05.04.2011. године унео и конзумирао алкохол у закупљеном стану који се користи за смештај, преноћиште и одмор возача и на тај начин прекршио кућни ред и правила понашања која важе у просторијама туженог. Овакво понашање тужиоца констатовано је приликом обиласка стана који се налази у закупу туженог од стране службе контроле туженог којом приликом је тужилац затечен са флашом од два литра "Лав" пива. Тужилац је том приликом два пута алкотестиран и приликом првог тестирања утврђено да има 1,16 промила алкохола у крви, а приликом другог 0,69 промила алкохола у крви. Тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ 07.04.2011. године на које се тужилац изјаснио 14.04.2011. године. Упозорење је достављено на мишљење синдикату који се 20.04.2011. године изјаснио да је тужилац одговоран због повреде радне обавезе која му је стављена на терет.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај наведеног решења.

По члану 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, послодавац може да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду. По тачки 3. истог члана послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог и то ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Уговором о раду закљученом између парничних странака утврђене су повреде радних обавеза и непоштовање радне дисциплине као и понашање због којих се не може наставити рад код послодавца између којих је у тачки 11. уговорено да такво понашање представља долазак запосленог на посао у напитом стању.

Пословним кодексом туженог и то чланом 10. став 10. тачка 1. прописано је да је забрањено уносити, поседовати, конзумирати, куповати или продавати алкохол и опојне супстанце у просторијама и возилима АД Н.-е..

Имајући у виду да је у овом случају у поступку пред нижестепеним судовима утврђено да је тужилац затечен како конзумира алкохол у просторијама које су у поседу туженог, да је на тај начин учинио повреду радне обавезе која је прописана као отказни разлог уговором о раду, да је у поступку давања отказа поштована процедура из чл. 180-185. Закона о раду, правилан је закључак нижестепених суда да је наведено решење законито и да нема услова за његов поништај.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**